RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.041 van 4 november 2003
in de zaak A.131.431/XIV-13.338.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DELFORGE,
kantoor houdende te 5000 NAMEN,
rue des Tanneries 13b

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op XXX en van XXX nationaliteit, op 3 januari 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 oktober 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gelet op de beschikking van 10 januari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting teneinde te worden gehoord van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 15 oktober 2003 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat C. VAN ZEEBROECK die, loco Advocaat M. DELFORGE verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 2 oktober 2002 en verklaart zich op dezelfde datum vluchteling

1.2. Op 29 oktober 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 december 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U, een XXX staatsburger van gemengde XXX origine, kende problemen in uw land omwille van hiernavolgende redenen. Omwille van de etnische spanningen en de XXX afkomst van uw moeder verhuisden jullie in 1990 naar een andere wijk in B. In 1990 werd uw grootmoeder door leden van de B. organisatie opgepakt. Sindsdien hebben jullie nooit meer iets van haar vernomen. In november 1997 werd uw broer gearresteerd omwille van het ontduiken van zijn legerdienst. Hij werd veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf. Hij werd gefolterd en mishandeld in de gevangenis en kreeg daarom psychologische problemen. In 2000 werd hij daarom in een psychiatrisch ziekenhuis opgenomen. Nadat familieleden langs vaderszijde uw broer op 25 mei 2000 een bezoek hadden gebracht in het ziekenhuis, vielen ze diezelfde dag uw moeder lastig omdat haar origine de oorzaak zou zijn van het leed dat haar zoon had ondergaan. Diezelfde dag, nadat de familieleden waren vertrokken, kwamen twee politieagenten langs die uw moeder wilden meenemen. U kwam tussenbeide en probeerde uw moeder te bevrijden. U sloeg hierbij één van de agenten. Uw moeder en uw zuster slaagden erin te ontsnappen. U werd in elkaar geslagen door de agenten. U kwam terug bij bewustzijn in de auto van de agenten. U werd naar het politiekantoor gebracht. Diezelfde avond, na het betalen van een waarborg van 3.000$, kwam u terug vrij. U ging naar een vriendin van de

familie, waar u uw gevluchte moeder en zuster vervoegde. U bleef er nog tien dagen en vluchtte daarop met de hele familie naar M. (XXX), waar u illegaal verbleef. Op 28 juli 2002 werden u en uw vader gearresteerd door de XXXtroepen. Omwille van uw illegale status werd u op 2 augustus 2002 overgedragen aan de XXX autoriteiten in B. Uw vader betaalde de agenten smeergeld zodat u niet werd aangehouden. U dook onder bij een vriend in K. U verbleef er tot 10 of 12 september 2002. Daarna ging u naar M. met de trein, waar u uw achtergebleven familie wilde vervoegen. In M. bleek evenwel dat uw moeder, uw zus en uw broer reeds naar België waren gevlucht. U verliet M. op 30 september 2002. U bereikte België op 2 oktober 2002. U diende diezelfde dag uw asielaanvraag in voor de bevoegde Belgische autoriteiten. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat het op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, niet geloofwaardig is dat u en uw moeder in mei 2000 in XXX op dergelijke ernstige wijze vervolgd werd(en) door vertegenwoordigers van de staat, omwille van de XXX origine van uw moeder. Uit deze bronnen blijkt immers dat er actueel géén sprake is van een ernstige vervolging ten opzichte van personen van XXX origine (Danish Delegation, Report on Roving Attaché Mission to XXX, september 2000, p.11-14).

Ondanks het feit dat in de beschikbare documentatie melding wordt gemaakt van individuele feiten van discriminatie (in huisvesting, tewerkstelling, enz.) wordt door diverse vooraanstaande organisaties ter plaatse formeel ontkend dat daden van vervolging omwille van etnische motieven actueel tegen XXX in XXX worden gericht. De verklaringen dat uw moeder door agenten zou zijn geslagen en dat ze haar wilden meenemen, omwille van haar etnisch XXX origine, waarna het huis helemaal werd vernield (zie Commissariaat-Generaal, p.5-6), is (zijn) derhalve tegenstrijdig met de op het Commissariaat-generaal voorhanden zijnde informatie, waarin van dergelijke zwaarwichtige feiten géén melding wordt gemaakt.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondergraven nadat volgende tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Voor het Commissariaat-generaal stelde u dat u, nadat u op 25 mei 2002 bewusteloos werd geslagen door twee politieagenten, terug bij bewustzijn kwam in de wagen van deze agenten (verslag CGVS, p. 5, vraag 40). Dit staat evenwel in tegenstrijd met uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken, waarin u expliciet stelde dat u slechts op het politiekantoor terug bij bewustzijn kwam (verslag DVZ, pt. 42).

Bovenstaande elementen maken dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig wordt ondergraven. Er kan in uw hoofde dan ook géén vermoeden van een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in artikel 1A(2) van de Conventie van Genève worden weerhouden.

Volledigheidshalve dient te worden vermeld dat in het kader van de asielaanvraag van uw broer V. (OV: 5.260.570), uw zuster F. (OV: 5.260.569) en uw moeder E. (OV: 5.260.568) eveneens werd overgegaan tot het nemen van een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

(...).".

2. <u>Over de gegrondheid van de zaak</u>.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat verzoeker in een eerste onderdeel de tegenstrijdigheid in zijn opeenvolgende verklaringen omtrent het tijdstip dat hij bij bewustzijn kwam nadat hij was geslagen door agenten, betwist en aanvoert dat het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken hem niet in zijn taal werd voorgelezen, wat door zijn raadsman ook werd vermeld tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoeker opmerkt dat het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken niet vermeldt in welke taal het hem werd voorgelezen, zodat de tegenstrijdigheid te wijten kan zijn aan een foutieve vertaling; dat verzoeker aanvoert dat de

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, door het weerhouden van voormelde tegenstrijdigheid, een manifeste appreciatiefout heeft begaan; dat verzoeker in een tweede onderdeel aanvoert dat een bedrieglijke asielaanvraag de manifeste intentie veronderstelt om de overheden te misleiden, wat in zijn geval geenszins is bewezen; dat hij verder aanvoert dat één tegenstrijdigheid onvoldoende is om een asielaanvraag als bedrieglijk te kwalificeren; dat de Commissaris-generaal volgens verzoeker een dubbele appreciatiefout maakt omdat hij op grond van de informatie waarover hij beschikt, niet tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag kon besluiten;

Overwegende dat, wat de vastgestelde tegenstrijdigheid betreft, de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn memorie van antwoord aanvoert dat deze steun vindt in het administratief dossier, dat het onwaarschijnlijk is dat deze te wijten zou zijn aan een slechte vertaling en dat zij betrekking heeft op een ernstig vervolgingsfeit waarvan verzoeker gewag maakte en dat op hem persoonlijk betrekking heeft; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de Commissaris-generaal hem niet heeft geconfronteerd met voormelde tegenstrijdigheid, die geen betrekking heeft op een determinerend element van zijn asielrelaas, dat in zijn geheel genomen eensluidend is;

Overwegende dat met verzoeker wordt aangenomen dat de Commissaris-generaal ten onrechte tot de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheid is gekomen, gelet enerzijds op het feit dat verzoeker op het Commissariaat-generaal heeft doen opmerken dat zijn verklaringen hem op het einde van het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken niet in zijn taal werden voorgelezen, zodat hij ze niet op hun juistheid kon controleren, en gelet anderzijds op het feit dat deze - in casu onterecht vastgestelde - tegenstrijdigheid, in tegenstelling tot wat de Commissaris-generaal in zijn memorie van antwoord aanvoert, geen determinerend element uitmaakt en dat verzoeker voor het overige eensluidende verklaringen heeft afgelegd; dat voormelde tegenstrijdigheid, hoewel onjuist, evenwel niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, vermits zij slechts een overtollig motief betreft en de bestreden beslissing gedragen wordt door het doorslaggevend motief dat de door verzoeker aangehaalde feiten tegenstrijdig zijn met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie; dat met de Commissaris-generaal wordt aangenomen dat verzoeker er verkeerdelijk van uitgaat dat de intentie om de overheden te misleiden vereist zou zijn om tot de bedrieglijkheid van een asielaanvraag te kunnen besluiten; dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet aan de Commissaris-generaal de mogelijkheid biedt een asielaanvraag onder meer onontvankelijk te verklaren op grond van de bedrieglijkheid ervan; dat het gaat om aanvragen die valse inlichtingen bevatten, essentiële feiten verhelen of gegrond zijn op documenten die niet echt zijn; dat volgens een groot deel van de rechtspraak van de Raad van State het bedrieglijk karakter onder meer kan worden vastgesteld indien tegenstrijdigheden worden aangetoond ten opzichte van gebeurtenissen van algemene bekendheid of tussen verschillende stukken en verklaringen uit het dossier; dat in casu de Commissaris-generaal verzoekers verklaringen dat zijn moeder door agenten zou zijn

geslagen en dat ze haar omwille van haar etnische origine wilden meenemen, waarna het huis helemaal werd vernield, strijdig acht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; dat het hierbij niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort om zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd is na te gaan of de Commissaris-generaal bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan in redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen; dat uit de bronnen waaraan de Commissaris-generaal refereert, blijkt dat er actueel geen sprake is van een ernstige vervolging ten opzichte van personen van XXX origine, en dat ondanks het feit dat in de beschikbare documentatie melding wordt gemaakt van individuele feiten van discriminatie, door diverse vooraanstaande organisaties ter plaatse formeel wordt ontkend dat daden van vervolging omwille van etnische motieven actueel tegen XXX in XXX worden gericht; dat de vaststelling dat de door verzoeker aangehaalde feiten tegenstrijdig zijn met voormelde bronnen niet onredelijk is; dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit het tegendeel blijkt; dat de door verzoeker in zijn memorie van wederantwoord aangebrachte feiten een herhaling zijn van de door hem ingeroepen asielmotieven, die, zoals blijkt uit wat voorafgaat, door de Commissaris-generaal bedrieglijk werden bevonden omdat zij tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; dat dit determinerend motief de bestreden beslissing draagt, zodat zij afdoende is gemotiveerd en geen van de door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen schendt; dat de Commissaris-generaal evenmin een manifeste appreciatiefout heeft begaan; dat het enig middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**